

La República Catalana com una oportunitat

Pere Miret, economista i membre de la Sectorial d'Economia de l'Assemblea Nacional Catalana
Octubre de 2023

« [Amb la independència de Catalunya] ...l'Estat espanyol successor de la dictadura franquista es veuria obligat a adoptar estàndards democràtics europeus [...] milloraria l'eficiència econòmica en el sud d'Europa i hi hauria més aportació de creativitat científica i artística [...] la independència de Catalunya reforçaria el projecte democràtic europeu i la seva credibilitat democràtica.»

El 25 d'agost va entrar en vigor una nova Llei europea de serveis digitals. La normativa comunitària té per objectiu protegir els usuaris d'Internet i combatre la desinformació. La Unió Europea pretén portar els valors europeus al món digital, tot protegint la societat i la democràcia. Són propòsits del tot lloables. Tanmateix, la Unió Europea té un problema de credibilitat. En efecte, els últims anys s'ha palesat abastament que l'Estat espanyol ha portat la desinformació i intoxicació informatives fins a extrems típics de dictadures de l'estil de la novel·la *1984*, de George Orwell. Si bé ens podríem remuntar a segles enrere, a continuació figuren alguns exemples recents.

Des del 2015 els serveis d'intel·ligència de l'Estat espanyol van posar en marxa l'«Operació Catalunya» per a fabricar informació falsa sobre dirigents independentistes catalans amb la complicitat dels principals diaris espanyols per a influir en les eleccions. Enguany, l'Estat espanyol va enviar una comunicació a l'Europol que incloïa el moviment independentista català en un informe sobre el terrorisme a la UE, quant l'independentisme català en els últims anys s'ha mostrat extremadament pacífic. Si hi ha hagut episodis de violència, cal assenyalar els atemptats del 17 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils, que van fer setze víctimes mortals, poc abans de la celebració del referèndum d'autodeterminació de Catalunya. En aquests atemptats hi estaven implicats els serveis d'intel·ligència espanyols, però els grups parlamentaris espanyols es van negar a aclarir-ho del tot. Després, també tot el món va poder veure la violència de les forces policiaques espanyoles contra els pacífics votants del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre.

Cal assenyalar també la campanya dels mitjans espanyols per a fer creure que el moviment independentista català estava finançat per Rússia. Aquesta informació és totalment falsa, com va esbrinar en el seu moment un comitè del Parlament britànic, però fins i tot el diari *El País* va participar en la campanya intoxicadora. De fet, la posició de Putin en el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol és clarament a favor d'aquest últim. Això no obstant, un any abans de la invasió d'Ucraïna per Rússia, l'alt representant de la UE per a assumptes exteriors, Josep Borrell, quan criticava la falta de democràcia a Rússia, es va quedar callat davant de la resposta del ministre d'exteriors rus Lavrov quan li va etzibar la situació de repressió política que es vivia a Catalunya per part de l'Estat espanyol.

Potser tampoc no és conegut de tots els lectors l'intent de genocidi cultural català des de fa segles per part de l'Estat espanyol. Així, la llengua catalana ha passat molts períodes de prohibicions, com per exemple durant la llarga dictadura franquista del segle XX. Durant l'últim període de "democràcia" el maltractament de la llengua catalana ha adoptat formes menys evidents. Així, oficialment es distingeix entre «el català» i «el valencià», com si fossin dues llengües diferents, en un intent de fragmentar la llengua

comuna, de la mateixa manera que s'ha dividit els Països Catalans en comunitats autònomes. És com si es volgués distingir entre l'«espanyol» i l'«andalús» o entre el «francès» i el «való de Bèlgica» com a llengües oficials diferents a la Unió Europea. Per cert, de les 24 llengües oficials que hi ha fins ara a la UE, almenys nou tenen menys parlants que el català, i que, a més, figura entre les 35 llengües més utilitzades a Internet en l'àmbit mundial, de les més de 6.000 que hi ha.

En aquest context, el referèndum d'autodeterminació de Catalunya de l'1 d'octubre de 2017 va ser un intent de resoldre el conflicte nacional entre Catalunya i Espanya de manera democràtica. El resultat, vinculant, de més del 90% del vots a favor de la independència va comportar la declaració d'independència del 27 d'octubre de 2017 per part del Parlament català. Nogensmenys, l'Estat espanyol va respondre sols amb repressió, malgrat que els articles 10 i 96 de la mateixa Constitució espanyola l'obliguen a respectar el dret d'autodeterminació en tant que els pactes i tractats corresponents de les Nacions Unides van ser ratificats. D'això, ja fa sis anys, però la lluita per la llibertat del poble català continua, com ho han mostrat el resultat de les eleccions del Parlament de Catalunya el 2021, quan els partits que es reclamaven independentistes van obtenir el 52% del total dels vots, i les mobilitzacions, com la darrera manifestació de la Diada Nacional de l'11 de Setembre.

Però, què suposaria que es fes efectiva finalment la República Catalana? Per als ciutadans catalans és obvi que s'acabaria l'espòli econòmic colonial des de fa segles, cosa que permetria el desenvolupament potencial sostenible, a diferència de l'actual model econòmic ineficient i insostenible, amb la qual cosa milloraria el seu benestar. I sobretot que recuperarien la llibertat nacional perduda. Quant a la Unió Europea, la independència de Catalunya li pot representar que demostrï la recuperació de la credibilitat democràtica perduda. No sols Rússia l'ha qüestionada, sinó també la Xina, entre d'altres. A més, sens dubte també milloraria l'eficiència econòmica en el sud d'Europa i hi hauria més aportació de creativitat científica i artística. D'altra banda, l'Estat espanyol successor de la dictadura franquista es veuria obligat a adoptar estàndards democràtics europeus, no com ara, quan, per exemple, l'afer d'espionatge Catalangate va ser el cas Pegasus més massiu del món. En definitiva, la independència de Catalunya reforçaria el projecte democràtic europeu i la seva credibilitat democràtica.

* * *